

KUNST

Gezocht: zelfportret van Lucie van Dam

In 1983 is een portret van Lucie van Dam van Isselt ontvreemd. Het zal een wonder zijn als het schilderij ooit weer opduikt.

Lucas Gasthuis

Zelfportret (niet gestolen), 1898. Enige schilderij dat door Lucie van Dam van Isselt is gedateerd

Ze was een beetje vergeten, maar de schilderes Lucie van Dam van Isselt (1871-1949) is helemaal terug in de belangstelling. Dat komt door de royale overzichtstentoonstelling ter gelegenheid van haar 150ste geboortjaar, die in 2021 een groot succes bleek te zijn en veel meer bezoekers trok dan verwacht. Kampten andere musea met een halvering van de kaartverkoop door corona, *Lucie van Dam van Isselt, Veerse joffer* in Museum Veere trok juist meer geïnteresseerden dan normaal.

De hernieuwde aandacht voor haar leven en werk – ze schilderde vooral stillevens, portretten en bloemen – komt ook door Lucie's rol in de intrigerende biografie *Geen tijd verliezen* die Jolande Withuis eind dit jaar publiceerde over Lucie's jongere vriendin, de schilderes Jeanne Bieruma Oosting (1898-1994). Beiden leefden voor hun werk, en huwelijken hielden geen stand (Lucie) of waren er niet (Jeanne: 'Ik ben getrouwd met de kunst').

De 27 jaar jongere Jeanne logeerde vaak bij Lucie in Veere, die daar een

kwart eeuw woonde voordat ze naar Den Haag verhuisde. Lucie schreef Jeanne ('Biertje') na zo'n bezoek: 'Je was een meisje dat schilderde en nu ben je een schilderes.' Dat ze beiden tijdens de oorlog weigerden lid te worden van de door de bezetter ingestelde Kultuurkamer pleit voor de vriendinnen, die als dank meteen na de oorlog in het Rijksmuseum mochten exposeren.

Na het retrospectief in Veere, kreeg

Zelfs de belofte van een 'ruime beloning' bracht het schilderij niet terug

Lucie's achterkleindochter Karen Ekker, die de website beheert die het werk van Lucie inventariseert, talrijke tips over onbekend of verloren gewaand werk.

Echter, één schilderij is nog altijd zoek. Op 22 oktober 1983 werd ingebroken bij Karens grootvader, Martin Ekker, een zoon van Lucie. Uit zijn appartement in Naarden werd een zelfportret van Lucie meegenomen, zijn lievelingsschilderij. Op aanraden van een parage-

nost uit Utrecht, die had 'gezien' dat de 'drie' dieven uit 'het Gooi' kwamen, heeft haar grootvader nog geadverteerd in de lokale krant, *De Gooi- en Eemlander*. Maar zelfs de belofte van een 'ruime beloning' en 'geheimhouding' brachten het schilderij van 53 bij 72 centimeter niet terug.

Het zelfportret was voor Martin Ekker extra dierbaar, omdat dit het enige schilderij was dat de Duitsers niet hadden meegenomen nadat het gezin in september 1944 zijn huis in Arnhem had moeten verlaten. 'Ze hebben alle schilderijen meegenomen, behalve dit ene,' vertelde hij in 1983 aan de verslaggever van de krant.

Kleindochter Karen Ekker, die in 2016 de Stichting Lucie van Dam van Isselt oprichtte, heeft alleen een foto van het zelfportret. Het zal een wonder zijn als het schilderij ooit nog opduikt. Maar ze is al lang blij met de hernieuwde aandacht voor Lucie en noemt het veelbetekenend dat de catalogus met haar werk in een mum van tijd was uitverkocht.

Inmiddels heeft ze een idee voor een nieuw boek over Lucie, een historische roman, en een plan voor een nieuwe expositie in het midden van het land. **EW**

Margrietten in een witte vaas, olie op paneel (circa 1915)

Foto van het gestolen Zelfportret (circa 1935). Lucie staat in haar atelier in Veere

Fuenterrabia, potlood en waterverf (1935)

De Gooi- en Eemlander

Lezers die iets weten over het zelfportret kunnen contact opnemen met Karen Ekker via de website lucievandamvanisselt.nl

De advertentie van Martin Ekker en het stuk dat daaruit voortkwam.